

ЯКІСТЬ ОСВІТИ – ЕКОНОМІЧНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОЇ ЛЮДИНИ

Є. В. Саленко, студент спеціальності Менеджмент, група МЕН-11

Ж. А. Кононенко, науковий керівник, к. е. н., доцент, доцент кафедри економічної кібернетики, бізнес-економіки та інформаційних систем

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Сучасний темп розвитку суспільства створює все нові вимоги до випускників закладів вищої освіти. З'явилась необхідність віддавати перевагу предметам, що розвивають інтелектуальні здібності, ініціативність, пристосованість і впевненість для роботи в умовах сьогодення. Економіка майбутнього вимагає від працівника не стільки орієнтації на виконання певного завдання, скільки вміння швидко вирішувати проблеми. Усе це призводить до переоцінки системи вищої освіти. Постає завдання сформувати не стільки кваліфікованого, скільки компетентного спеціаліста.

Для початку розглянемо ці дві характеристики і з'ясуємо, чим вони відрізняються. Поняття «кваліфікованість» містить професійні знання та вміння, а компетентність, окрім цього, має такі властивості особистості: ініціативність, здатність до командної роботи, наявність критичного мислення тощо.

З огляду на актуальну ситуацію на ринку праці основним завданням освіти щодо компетентності є формування таких навичок: уміння швидко адаптуватися до змін, здатність самостійно приймати важливі рішення і навчатися протягом усього життя.

Спостерігаючи за успіхами освітніх систем різних країн, бачимо, що одним із варіантів підвищення якості освіти є її переорієнтація на компетентність.

Поняття «компетентнісна освіта» з'явилося в США під час вивчення досвіду видатних учителів. З початку 1980-х рр. були спроби визнати компетентність освітнім результатом. Нині американські фахівці виділяють три основні складники компетентнісної освіти: формування знань, умінь та цінностей особистості.

Згідно з досвідом країн, які використовують компетентний підхід до освіти вже кілька років, ми можемо спостерігати спільні тенденції, намагання розробити певну систему компетентностей. Така система складається з:

- надпредметних компетентностей (ключові, базові);
- загальнопредметних (освітні галузі);
- спеціальнопредметних (стосується певного предмету).

Приклади надпредметних компетентностей:

- творче мислення;
- здатність до комунікації у різних ситуаціях;
- здатність до адаптування за різних обставин;
- розуміння й уміння використовувати технології;
- здібності до досліджень;
- наявність комплексу індивідуальних і соціальних цінностей й орієнтація на них.

Загальнопредметні компетентності визначаються щодо кожного окремого предмету і вдосконалюються у міру його вивчення.

Спеціальнопредметні компетентності встановлюють до кожного предмету, змінюються до кожного навчального року.

Висновок. Наявні тенденції на ринку праці красномовно вказують на необхідність зміни орієнтації освіти в бік формування компетентностей. Фактично основне завдання полягає в тому, щоб «навчити людину навчатися» впродовж усього життя.

Список використаних інформаційних джерел

1. Кубенко І. М. Що таке компетентність і як її розуміють в освіті. 2010 [Електронний ресурс] / І. М. Кубенко. – Режим доступу: http://tme.umo.edu.ua/docs/Dod/1_2010/kubenko.pdf. – Назва з екрана.